

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vyšehradská 415/9, 128 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2025, č. j.: MV-157265-4/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2025, č. j.: MV-157265-4/SO-2025, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 8. 2025, č. j.: OAM-7872-19/PP-2025, se zrušuje.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 14 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2025, č. j.: MV-157265-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 8. 2025, č. j.: OAM-7872-19/PP-2025, kterým byla podle ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta její žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, neboť byla v době podání žádosti držitelkou krátkodobého víza, a byla jí podle ust. § 87e odst. 4 z.p.c. stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn a napadené rozhodnutí je nezákonné, vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nesplňuje požadavky podle ust. § 68 odst. 3 s.ř. Napadené rozhodnutí je nepředvídatelné, nepřiměřené a formalistické.
3. Žalovaná zamítla žádost podle ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 z.p.c., protože žalobkyně údajně nepodala žádost o krátkodobé vízum jako rodinný příslušník podle ust. § 20 odst. 6 z.p.c., což má podle žalované vyplývat z cestovního dokladu, ve kterém má chybět příslušný dodatek na vízovém štítku. Prvostupňový orgán uvedený argument ani nepoužil a své rozhodnutí podložil emailovou komunikací s pracovníci zastupitelského úřadu, což není procesně použitelným důkazem a představuje pouze úřední záznam. Prvostupňový orgán zjevně nebyl schopen určit typ krátkodobého víza podle vízového štítku, žalobkyně nebyla poučena o nedostatku žádosti a pochybnosti prvostupňového orgánu jí nelze klást k tíži. Žalobkyně podala žádost jako sestra občanky ČR, a proto se logicky považuje za rodinného příslušníka občana EU. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je zmatečné a vyvolává pochybnosti, protože žalovaná již nepovažovala komunikaci s pracovníci zastupitelského úřadu za podstatnou, nýbrž popsala nutnost označení typu víza v informačním systému s ohledem na příbuzenský vztah s občanem EU. Žalobkyně příbuzenský vztah tvrdila při podání žádosti o krátkodobé vízum i o přechodný pobyt a není její vinou, že se zákonem nevyžadovaný prvek neobjevil v informačním systému. Žalobkyně nemohla ovlivnit, pod jaký typ krátkodobého víza zastupitelský úřad její žádost podřadí. Informace od zastupitelského úřadu o tom, co měla žalobkyně údajně tvrdit, jsou nepřezkoumatelné. Žalobkyně nic nezamlčela, jasně uvedla, kam a za kým cestuje, a v dobré víře podala žádost o přechodný pobyt.
4. Zamítnutí žádosti představuje zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně. Žalovaná nesprávně konstatovala, že žalobkyně nenamítala nepřiměřenost rozhodnutí, která ani neměla vyplývat z okolností případu. Žalobkyně však opakovaně uváděla a prokazovala svůj zdravotní stav a závislost na péči jiné osoby. Napadeným rozhodnutím byl porušen čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Situace žalobkyně měla být posouzena důkladněji i s ohledem na podmínky v její domovské zemi.
5. Výrok napadeného rozhodnutí týkající se udělení výjezdního příkazu je nezákonný, protože měl být udělen ode dne právní moci rozhodnutí, nikoli ode dne oznámení prvostupňového rozhodnutí.

6. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že trvá na vydaném rozhodnutí, a odkázala na jeho odůvodnění. Při posouzení vycházela z cestovního dokladu žalobkyně, z informačního systému cizinců a z emailové komunikace se zastupitelským úřadem. Na hodnocení dopadů rozhodnutí do rodinného a soukromého života judikatura neklade tak vysoké nároky jako při rozhodování o zrušení povolení k pobytu. Žalobkyně námitku nepřiměřenosti zásahu rozhodnutí vznesla až v žalobě, přičemž v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí tvrdila jen rozpor s ust. § 174a z.p.c. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 21. 5. 2025 podala žádost rodinného příslušníka občana EU o vydání povolení k přechodnému pobytu. Je starší sestrou občanky ČR.
9. Žalobkyně předložila lékařské zprávy, osvědčení starosty obce, z níž pochází, rodné listy svůj a své sestry, sestřino čestné prohlášení, potvrzení o sestřiných příjmech a o bydlení.
10. Podle výpisu z CIS žalobkyně dne 23. 4. 2025 podala žádost o krátkodobé vízum na zastupitelském úřadu. Typem víza bylo „C_VB – Vízum pobytu do 90 dnů – jednorázové“, účelem pobytu bylo „04 – Pozvání“, délka pobytu měla být 45 dní, platnost víza trvala od 5. 5. 2025 do 3. 7. 2025. V detailu pozvání v systému CIS je uvedeno, že účelem cesty je „03 Návštěva rodiny nebo přátel“. Součástí správního spisu je i pozvání sestry žalobkyně ze dne 12. 2. 2025, č. CZE2225818.
11. Na dotaz prvostupňového orgánu vedoucí konzulárního úseku Velvyslanectví ČR v X. uvedla, že žalobkyně podala žádost o krátkodobé schengenské vízum za účelem návštěvy sestry v ČR ve standardním režimu, nikoli v režimu rodinného příslušníka občana EU. Žalobkyně v pohovoru uvedla, že X. a že se po návštěvě u sestry chce vrátit do X., kde ji X. Doložila výpis z účtu, má k dispozici dostatek finančních prostředků, není tedy závislá na péči druhé osoby. Vedoucí konzulárního úseku dále uvedla, že žádost o přechodný pobyt na území považuje za zneužití uděleného víza k jinému než deklarovanému účelu.
12. Následně prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 15. 8. 2025, č. j.: OAM-7872-19/PP-2025, kterým byla podle ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 z.p.c. zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu, neboť byla v době podání žádosti držitelkou krátkodobého víza, a byla jí podle ust. § 87e odst. 4 z.p.c. stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Prvostupňový orgán v odůvodnění uvedl, že žalobkyně podala žádost v době trvání krátkodobého víza, které nebylo vydáno podle ust. § 20 odst. 6 z.p.c., a proto neposuzoval její závislost na péči druhé osoby. Žalobkyně se proti rozhodnutí odvolala.
13. Následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 24. 10. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání

rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
16. Podle ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 z.p.c. *ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže žadatel, který není rodinným příslušníkem občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2, v době podání této žádosti je držitelem krátkodobého víza; to neplatí pro držitele krátkodobého víza vydaného podle § 20 odst. 6.*
17. Podle ust. § 20 odst. 6 z.p.c. *rodinný příslušník občana Evropské unie uvedený v § 15a odst. 3 je k žádosti o udělení krátkodobého víza na zastupitelském úřadu povinen předložit veškeré náležitosti a podpůrné doklady podle přímo použitelného předpisu Evropské unie. Zastupitelský úřad krátkodobé vízum neudělí z důvodů uvedených v přímo použitelném předpisu Evropské unie. Na udělení krátkodobého víza, je-li žadatel rodinným příslušníkem občana Evropské unie uvedeným v § 15a odst. 3, není právní nárok.*
18. Podle ust. § 15a odst. 3 z.p.c. *rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který a) je příbuzným občana Evropské unie nebo státního občana České republiky přihlášeného k trvalému pobytu na území a 1. je v zemi, z níž pochází, osobou vyživovanou tímto občanem Evropské unie nebo státním občanem České republiky, 2. je v zemi, z níž pochází, členem domácnosti tohoto občana Evropské unie nebo státního občana České republiky, nebo 3. u kterého vážné zdravotní důvody naléhavě vyžadují osobní péči tohoto občana Evropské unie nebo státního občana České republiky, nebo b) má s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky přihlášeným k trvalému pobytu na území řádně doložený trvalý partnerský vztah.*
19. Podle ust. § 174a odst. 1 z.p.c. *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
20. Žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že jeho odůvodnění nesplňuje nároky uvedené v ust. § 68 s.ř.
21. V části týkající se posuzování podmínek podle ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 z.p.c. je však z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se žalovaná řídila, k jakým podkladům přihlédla a jakým způsobem dospěla k uvedeným závěrům. Vycházela z cestovního dokladu žalobkyně, výpisu z CIS a emailové komunikace se zastupitelským úřadem. Dále se věnovala výkladu ust. § 20 odst. 6 a § 15a odst. 3 z.p.c. Její úvahy jsou v uvedené části odůvodnění srozumitelné, jednoznačné a logické, a soud je proto považuje za přezkoumatelné.
22. Skutkový stav byl rovněž zjištěn dostatečně. Žalobkyně požádala o krátkodobé vízum za účelem návštěvy rodiny nebo přátel, jak vyplývá z výpisu CIS, z pozvání její sestry i z cestovního dokladu. Prvostupňový orgán si dále zjišťoval detaily žádosti u Velvyslanectví ČR v X. Žalobkyně sice vyjádřila nesouhlas s takto získaným důkazním prostředkem,

nepředložila však žádné konkrétní důvody, pro které by k němu správní orgány či soud neměly přihlížet, nerozporovala ani jeho obsah a netvrdila, že by uvedené údaje byly nepravdivé. Podle jejího názoru jsou informace poskytnuté Velvyslanectvím ČR v X. nepřezkoumatelné, u důkazních prostředků se však neposuzuje jejich přezkoumatelnost. Jednalo se o zcela odlišné správní řízení a žalovaná nebyla povinna si vyžádat celý správní spis týkající se žádosti o krátkodobé vízum.

23. Žalobkyně si sama zvolila typ víza, aby přicestovala za svojí sestrou, a příslušný správní orgán její žádost vyřídil. Nejednalo se proto o libovůli příslušného správního orgánu, jaký typ oprávnění žalobkyni udělí nebo jaké údaje zanes do informačního systému, nýbrž o standardní vyřízení žádosti, kterou žalobkyně podala. Žalobkyně skutečně od počátku tvrdila, že jede za svojí sestrou, a příbuzenský vztah nijak neskrývala, podle informací z Velvyslanectví ČR v X. však při pohovoru tvrdila, že se po návštěvě u sestry plánuje vrátit zpět do X., kde ji X.
24. Z žaloby i ze správního spisu plyne, že X. a chce, aby se o ni postarala její sestra, X. Z lékařských zpráv obsažených ve správním spisu vyplývá, že k X., došlo ještě v zemi původu, protože lékařská zpráva je datována dne 7. 2. 2025, následně sestra žalobkyně dne 12. 2. 2025 sepsala pozvání do ČR a žalobkyně si dne 23. 4. 2025 podala žádost o krátkodobé vízum. Soud v žádném případě nechce zlehčovat nepříznivou zdravotní situaci žalobkyně, Velvyslanectví ČR v X. však potvrdilo, že žalobkyně nepožádala o vízum podle ust. § 20 odst. 6 z.p.c., které odkazuje na ust. § 15a odst. 3 z.p.c., podle jehož písm. a) bodu 3 se rodinným příslušníkem občana EU rozumí cizinec, u kterého vážné zdravotní důvody naléhavě vyžadují osobní péči tohoto občana EU nebo státního občana ČR. Žalobkyně své zdravotní obtíže začala tvrdit až v řízení o žádosti o povolení přechodného pobytu.
25. Možnost získat krátkodobé vízum je relativně jednoduchá. V ust. § 20 odst. 1 z.p.c. se pro podmínky udělování krátkodobého víza objevuje odkaz na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (dále jen „vízový kodex“). Podle čl. 21 vízového kodexu je správní orgán při posuzování žádosti povinen mj. zjistit, zda žadatel zamýšlí opustit území členských států před uplynutím platnosti víza. Podle informací z Velvyslanectví ČR v X. žalobkyně v pohovoru uvedla, že se po návštěvě u své sestry plánuje vrátit a následně ji X. Příslušný správní orgán nemohl mít důvodné pochybnosti o vůli žalobkyně opustit ČR po uplynutí platnosti krátkodobého víza, a proto její žádost vyřídil kladně a žalobkyně přicestovala za svojí sestrou. Relativně jednoduchý způsob vyřízení a přicestování cizinců na území ČR však nachází odraz v ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 z.p.c. Žalobkyně požádala o krátkodobé vízum, přičemž při pohovoru tvrdila, že se plánuje vrátit do země původu, zatímco ve skutečnosti chtěla kvůli svému zdravotnímu stavu dlouhodobě zůstat u sestry. Ačkoli soud lidsky chápe náročnost situace žalobkyně, nemůže odhlédnout od výše popsaného obcházení zákona.
26. Žalovaná nezaložila napadené rozhodnutí pouze na absenci dodatku na vízovém štítku, nýbrž na kombinaci důkazních prostředků, tj. cestovním dokladu, výpisu z CIS a emailové komunikaci s Velvyslanectvím ČR v X., s čímž se soud ztotožňuje. Uvedené důkazní prostředky navíc podporuje i pozvání od sestry žalobkyně. Není pravdou, že prvostupňový orgán nevěděl, o jaké krátkodobé vízum žalobkyně požádala. Vedoucí konzulárního úseku na Velvyslanectví ČR rovněž zjevně nahlédla do příslušného správního spisu a zejména do protokolu o pohovoru s žalobkyní, protože do emailu uvedla podrobnosti. Žádný ze správních orgánů nezpochybnil vztah žalobkyně a její sestry. Žádost žalobkyně nebyla zamítnuta z důvodu, že v informačním systému nebylo uvedeno, že

„žadatel je příbuzný občana EU“, nýbrž kvůli skutečnosti, že žalobkyně nepodala žádost o krátkodobé vízum podle ust. § 20 odst. 6 z.p.c., jak vyplývá z jejího cestovního dokladu, výpisu z CIS, pozvání od sestry a emailu od Velvyslanectví ČR v X.

27. Úvahy soudu se shodují i s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), lze např. upozornit na rozsudek ze dne 26. 6. 2024, č. j.: 6 Azs 284/2023-39, ve kterém se uvádí: *„Zákonodárce bylo oprávněn stanovit uvedenou hmotněprávní podmínku pro udělení přechodného pobytu (vzdáleným) rodinným příslušníkům občanů České republiky a vyžadovat, aby žadatelé o tento druh přechodného pobytu nejprve přicestovali a pobývali na území České republiky legálně (obvykle na krátkodobé vízum dle § 20 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, jak předpokládá důvodová zpráva k novele č. 274/2021 Sb.). Tuto podmínku shledává Nejvyšší správní soud přiměřenou legitimnímu cíli efektivní kontroly migrace a pořádku na úseku cizineckého práva. Přiměřenost této podmínky vyplývá i ze skutečnosti, že dopadá již jen na vzdálené rodinné příslušníky, nikoli na nejbližší příbuzné (manžele, manželky a za určitých okolností přímé potomky a předky českých občanů). Současná právní úprava tak neznemožňuje cizinci legalizovat svůj pobyt na území České republiky, toliko pro vzdálené rodinné příslušníky vyžaduje přísnější podmínky pro získání přechodného pobytu než pro blízké rodinné příslušníky. Právní úprava aplikovaná v nyní souzené věci tak není v rozporu s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny, neboť umožňuje nezávislou soudní kontrolu rozhodnutí vydaného ve věci samé, a to včetně otázky přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žadatele.“* Soud považuje za jednoznačné, že žalobkyně obešla podmínku zakotvenou v ust. § 20 odst. 6 z.p.c., další otázkou je však přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně.
28. Žalobkyně v žalobě i během správního řízení detailně argumentovala svým dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a závislostí na péči jiné osoby. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítala rozpor s ust. § 174a z.p.c.
29. Žalovaná a předtím i prvostupňový orgán se však otázkou zdravotního stavu odmítly zabývat s poukazem na aplikaci ust. § 87e odst. 1 písm. i) bodu 3 z.p.c. Prvostupňový orgán se velmi obecně věnoval ust. § 174a z.p.c., tvrzení žalobkyně ohledně vážnosti jejího zdravotního stavu však zcela opominul. Správní orgány proto postupovaly v rozporu s ustálenou judikaturou, protože žalobkyně ve správním řízení výslovně namítla nedostatečnost posouzení závažnosti zásahu do jejího soukromého a rodinného života a opakovaně uváděla podrobnosti o svém zdravotním stavu. Správní orgány byly povinny se jejímu zdravotnímu stavu věnovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 3. 2018, č. j.: 6 Azs 422/2017-29, ze dne 10. 5. 2018, č. j.: 6 Azs 201/2016-46, ze dne 31. 5. 2018, č. j.: 5 Azs 46/2016-53, ze dne 24. 7. 2018, č. j.: 5 Azs 102/2017-35, ze dne 20. 9. 2018, č. j.: 10 Azs 127/2018-30, ze dne 13. 12. 2018, č. j.: 7 Azs 360/2018-39, ze dne 16. 5. 2019, č. j.: 9 Azs 24/2019-27, ze dne 17. 10. 2019, č. j.: 9 Azs 230/2019-53, ze dne 6. 2. 2020, č. j.: 5 Azs 429/2019-40, ze dne 14. 2. 2020, č. j.: 5 Azs 383/2019-40, ze dne 29. 4. 2020, č. j.: 1 Azs 76/2020-37, či ze dne 24. 10. 2024, č. j. 7 Azs 62/2024-61). Soud se nedomnívá, že bylo nezbytně nutné provádět výsledky žalobkyně nebo její sestry ke zdravotnímu stavu žalobkyně, protože její tvrzení byla dostatečně podrobná a podložená lékařskými zprávami. Vada napadeného rozhodnutí spočívá v naprosté absenci posouzení zdravotního stavu žalobkyně a její závislosti na pomoci druhé osoby. Žalovaná sice dospěla ke správnému názoru, že žalobkyně v době podání žádosti nebyla držitelkou krátkodobého víza vydaného podle ust. § 20 odst. 6 z.p.c., bylo však nezbytné se zabývat přiměřeností zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, což žalovaná neučinila. Napadené rozhodnutí je proto v uvedeném ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

30. S ohledem na ust. § 87y odst. 1 písm. b) z.p.c. soud nepovažuje za problematické, byla-li žalobkyni stanovena lhůta k vycestování ode dne oznámení prvostupňového rozhodnutí, proto neshledal námitku důvodnou.
31. Soud nenařídil jednání k provedení nové lékařské zprávy, kterou žalobkyně přiložila k žalobě, protože by její obsah nemohl nic změnit na nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí; zdravotním stavem žalobkyně se budou zabývat správní orgány v novém řízení.
32. Ze všech výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
33. Soud zároveň přistoupil i ke zrušení prvostupňového rozhodnutí dle § 78 odst. 3 s.ř.s., jelikož trpí stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, zjišťování zdravotního stavu a dalších okolností ve vztahu k přiměřenosti rozhodnutí do soukromého a rodinného života spíše odpovídá nalézací činnosti prvostupňového orgánu a zároveň žalobkyni je umožněno pobývat na území jen do oznámení prvostupňového rozhodnutí (§ 87y odst. 1 písm. b) z.p.c.).
34. Správní orgány v dalším řízení posoudí přiměřenost zásahu rozhodnutí s ohledem na zdravotní stav žalobkyně a její závislost na pomoci druhé osoby. Při případném shledání nepřiměřenosti zásahu nebudou moci žádost zamítnout ani při nesplnění zákonných podmínek pro povolení k pobytu. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši celkem 4 000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 9 240 Kč a v náhradě hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Jelikož zástupce neuvedl, že je plátcem DPH, nebyla náhrada nákladů zvýšena o částku odpovídající výši daně. Celková výše nákladů řízení včetně soudního poplatku tedy činí 14 140 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce